

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 693 τῆς 22ας ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως διὰ τὴν προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρωτόκολλα) (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1968 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἀρθρῷ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 118 τοῦ 1968

ΝΟΜΟΣ ΕΠΙΚΥΡΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, ΤΡΙΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως διὰ τὴν προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρωτόκολλα) (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1968. Συνοπτικὸς τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἀγτίθετος ἔννοια— Ἑρμηνεία.

«Δημοκρατία» σημαίνει τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου·

«Σύμβασις» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὄρον τοῦτον ἀποδιδομένην ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως διὰ τὴν προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικοῦ) Νόμου τοῦ 1962· 39 τοῦ 1962.

«Πρωτόκολλα» σημαίνει τὸ Πρωτόκολλον τῆς Συμβάσεως ὑπ' ἀρ. 2 τῆς 6ης Μαΐου 1963, τὸ Πρωτόκολλον τῆς Συμβάσεως ὑπ' ἀρ. 3 τῆς 6ης Μαΐου 1963 καὶ τὸ Πρωτόκολλον τῆς Συμβάσεως ὑπ' ἀρ. 5 τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου 1966.

3. Τὰ Πρωτόκολλα τὸ κείμενον τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται εἰς τὸν Πίνακα ἄτινα ὑπεγράφησαν ἐκ μέρους τῆς Δημοκρατίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀρ. 6785 καὶ ἡμερομηνίαν 22 Ἰουνίου 1967, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦνται. Κύρωσις Πρωτοκόλλων.

Π Ι Ν Α Ξ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ὑπ' ἀρ. 2

Εἰς τὴν Συμβάσει διὰ τὴν Προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ τῶν Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν, παρέχον τῷ Εὐρωπαϊκῷ Δικαστηρίῳ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἀρμοδιότητα πρὸς παροχὴν συμβουλευτικῶν γνωμοδοτήσεων.

Αἱ Συμβαλλόμενα Κυβερνήσεις, Μέλη τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης :

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως διὰ τὴν Προάσπισιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ τῶν Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν, ἥτις ὑπεγράφη ἐν Ρώμῃ τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1950 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς ἡ «Σύμβασις») καὶ εἰδικώτερον τὸ ἄρθρον 19, δι' οὗ καθιδρύεται, ἐν ἄλλοις, Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενον ὡς τὸ «Δικαστήριον»).

Φρονοῦσαι σκόπιμον ὅπως παραχωρήσωσι τῷ Δικαστηρίῳ ἀρμοδιότητα πρὸς παροχὴν, ὑπὸ ὠρισμένους ὄρους, συμβουλευτικῶν γνωμοδοτήσεων.

Συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Δικαστήριον δύναται, τῇ αἰτήσει τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν, νὰ παρέχῃ συμβουλευτικὰς γνωμοδοτήσεις ἐπὶ νομικῶν σημείων, ἀφορῶντων εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς Συμβάσεως καὶ τῶν συνημμένων αὐτῇ Πρωτοκόλλων.

2. Αἱ τοιαῦται γνωμοδοτήσεις δὲν θὰ ἀναφέρονται εἰς ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὸ περιεχόμενον ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, τῶν καθοριζομένων ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς Συμβάσεως καὶ ἐν τοῖς συνημμένοις τῇ Συμβάσει Πρωτοκόλλοις, ἢ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον ζήτημα, ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ, τὸ Δικαστήριον ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ Ὑπουργῶν ἤθελε κληθῆ νὰ ἐξετάσῃ συνετεία οἰασθήποτε διαδικασίας δυναμένης νὰ ἐγερθῇ συμφῶνας τῇ Συμβάσει.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν ὅπως ζητηθῇ ἡ συμβουλευτικὴ γνωμοδότησις τοῦ Δικαστηρίου ἐφ' οἰουδήποτε θέματος, λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν ἀντιπροσώπων, οἵτινες κέκτηνται τὸ δικαίωμα νὰ παρακάθηνται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Δικαστήριον θέλει ἀποφασίζει ἐὰν αἰτήσεις πρὸς παροχὴν συμβουλευτικῆς γνωμοδοτήσεως, ὑποβαλλομένη αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν, ἐμπίπτῃ ἐντὸς τῆς συμβουλευτικῆς ἀρμοδιότητός του, ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν ἐξέτασιν αἰτήσεων πρὸς παροχὴν συμβουλευτικῆς γνωμοδοτήσεως, τὸ Δικαστήριον θέλει συνέρχεται ἐν ὄλομελείᾳ.

2. Αἱ συμβουλευτικαὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ Δικαστηρίου δέον ὅπως εἶναι ἠτιολογημένα.

3. Ἐν αἰς περιπτώσεσι συμβουλευτικὴ τις γνωμοδότησις δὲν παριστᾷ, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν δικαστῶν, πᾶς δικαστὴς κέκτηται τὸ δικαίωμα ὅπως ἐκφράσῃ κεχωρισμένως τὴν γνώμην του.

4. Αἱ συμβουλευτικαὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ Δικαστηρίου κοινοποιοῦνται τῇ Ἐπιτροπῇ Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 55 τῆς Συμβάσεως ἐξουσίαι τοῦ Δικαστηρίου θέλουσιν ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὴν σύνταξιν Κανονισμοῦ καὶ τὸν καθορισμὸν δικονομίας, ὡς τὸ Δικαστήριον ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.